

21. May. 1842

FACTS

Date:

21. May. 1842

Page number:

Dagbog A, side 27

TRANSCRIPTION

21 May.

Ja, kun eet Sted er Kraft at finde: i Religionen; men der er ikke i mig et saadant religiøst Liv, det er saare sjældent, at jeg har følt Trangen til at styrkes ved Bøn og Kirkegang. Jeg gaaer i Kirke mere af Lyst end af Trang og dog trænge vi Alle saa høilig til en saadan Styrkelse, det Menneske lever ikke, som ved egen Kraft kan føre et christeligt Liv, han kan være brav og pligtopfyldende, men Christen kan han ikke være uden dybt at føle Trang til at skrifte for Gud og Trang til at bede ham om Styrke i Fristelsens Time. Naar jeg gaaer i Kirke hører jeg helst Grundtvig, maaskee ogsaa Andre tale som han til Hjertet, jeg har jo selv hørt Mynster¹ og Mynter² og Tryde³ og flere, men jeg kan godt lide at have een Sjælesørger, og det falder mig sjældent ind at høre en Modepræst, jeg lider ikke naar jeg gaaer i Kirke, da at gaae paa Rov, nei, derhen, hvor jeg veed, hvad jeg kan vente. Dog er det langt fra at jeg forstaaer Grundtvig i alle hans Stridigheder, tit synes det mig endog, at han strider for mindre væsentlige Ting, eller dog Ting, hvorom jeg aldrig fristes til at spørge. Meget er der, som jeg ikke kan tro, men forkaste Noget af hvad der staaer i Biblen kan jeg heller ikke, jeg lader det derfor staae ved sit Værd, meget lærer man med Tiden at forstaae og at skatte, man kan ogsaa voxer i Troen. – Hvad der især fra først af bandt mig til Grundtvig var hans fædrelandske Digte, hans Mythologie og Behandling af Sagn og Sagaer; Overeensstemmelsen mellem hans Værker og min hele Retning var altfor stor til at jeg kunde blive fremmed for, hvad han saa mesterligt har skildret; han forekommer mig altid selv som en af de gamle Skjalde, der ligegodt brugte Sværd og Harpe. Han er vist en af vort Lands største Mænd, men ogsaa kun lidet paaskjønnet. Mærkelig var den Virkning hans historiske Forelæsninger⁴ gjorde paa Studenterne for et Par Aar siden; men af dem, der dengang skrev begeistrede Sange til hans Ære har siden Nogle⁵ spottet ham, det har jeg hørt. Som nordisk Digter skatter jeg ham langt højere end Oehlenschläger, der tit udpynter sine Helte med en laant Pragt. Grundtvig har sat sig ind i Livet og gjengivet det med den Simpelhed og Storhed vi finde det er tegnet med i Sagaerne, og som vi endnu finde Glimt af i Bondelivet, naar vi med aabne Øine betragte det. – |Her maa jeg ogsaa mindes Høiens deilige Forelæsninger i denne Vinter over nordisk Kunst. Hans Fortællinger af de islandske Sagaer. |

¹ Jacob Peter Mynster (1775-1854), Sjællands biskop fra 1834.

² Balthasar Münter (1794-1867), kapellan ved Holmens kirke 1835-1849

³ Eggert Christopher Tryde (1761-1860), Sjællands stiftsprovst fra 1838.

⁴ Grundtvig holdt i 1838 en række forelæsninger på Borchs Kollegium under titlen "Mands Minde".

⁵ Lundbyes hentydning til dem, der siden 1838 havde vendt sig mod Grundtvig, sigter i følge Karl Madsen mod hans fætter, digteren H.V. Kaalund (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, s. 62).

